

Pis kapitola 2.

[1] Jsem kvítek šáronský, lilie v dolinách. [2] Jako lilie mezi trnám, tak má přítelkyně mezi dcerami. [3] Jako jabloň mezi lesními stromy, tak můj milý mezi syny. Usedla jsem žádostivě v jeho stínu, jeho ovoce mi sládkne na rtech. [4] On mě uvedl do domu vína, jeho praporek nade mnou je láska. [5] Občerstvěte mě koláči hroznovými, osvězte mě jablky, neboť jsem nemocná láskou. [6] Jeho levice je pod mou hlavou, jeho pravice mě objímá. [7] Zapřísahám vás, jeruzalémské dcery, při gazelách a při polních laních: nebudte a nezburcujte lásku, dokud nebude chtít sama. [8] Hlas mého milého! Hle, právě přichází, hory přeskakuje, přenáší se přes pahorky. [9] Gazele se podobá můj milý nebo kolouškoví. Hle, právě stojí za naší zídou, nahlíží do oken, dívá se mřížováním. [10] Můj milý se ozval, řekl mi: "Vstaň, má přítelkyně, krásko má, a pojď!" [11] Hle, zima pominula, lijavce přešly, jsou tytam. [12] Po zemi se objevují květy, nadešel čas prořezávat révu, hlas hrdličky je slyšet v naší zemi. [13] Fíkovník nasadil první plody, voní kvítky vinné révy. Vstaň, má přítelkyně, krásko má, a pojď!" [14] Holubičko moje v rozsedlinách skály, v úkrytu nad strží, dopřej mi zahlédnout tvou tvář, dovol mi hlas tvůj slyšet. Jak lahodný je tvůj hlas! Jak půvabnou máš tvář! [15] "Lišky nám schyťte, lištičky malé, plenící vinice, vinice naše, když kvetou!" [16] Můj milý je můj a já jsem jeho, on pase v liliích. [17] Než zavane den a stíny dají se v běh, příběhni, milý můj, podoben gazele či kolouškoví na Béterských horách.